

Poročilo projekta Martinček

To poletje je zame vsekakor bilo drugačno. Namesto doma z družino ali pa na morju s prijatelji sem ga preživela v družbi navihanih kratkohlačnikov in zelo potrpežljivih vzgojiteljev.

Na Debelem rtiču sem vsega skupaj preživela letos slabih šest tednov, ki pa so si bili različni med sabo kar po dnevih – dnevi se absolutno niso ponavljali!

Prvi teden v juliju sem bila kot mentorica za delavnice na Debelem rtiču sama – takrat sem izvajala le glasbeno delavnico. Slednja je bila za naše otroke zelo zanimiva, saj se je pri meni izvajala telesna ritmika, prav tako pa se je tudi pelo. Za to delavnico sem se odločila, saj vem, da otroci zelo radi pojejo, ploskajo in na podobne načine pokažejo svoje veselje in srečo. Kot dobro primerjavo sem vzela The Percussion Show, kjer sem pobrala zanimive ritme, prav tako pa sem si izmislila svoje. Otrokom se je delavnica zdela zabavna in zanimiva, še posebej takrat, ko smo skupaj peli in uporabljali to ritmiko. Včasih je prišla prav tudi sama lokacija izvajanja delavnice – potekala je v Borovem gozdičku in sicer v Škratovi deželi. Če nam je ostalo preveč časa ali pa otroci niso bili preveč zainteresirani smo se lahko igrali tudi kakšne skrivalnice ali pa iskali škrate. Prav tako se je izkazal način pristopa k otrokom skozi glasbo zelo zanimiv, saj so vsi kar potihnili in prisluhnili, v zraku pa si lahko slišal, kako se obračajo koleščki v njihov glavah, ko razmišljajo, kako bodo oni to lahko ponovili.

Čez čas pa sem seveda dobila družbo mladih mentorjev, kateri so pripomogli k temu, da je poletje na koncu izpadlo še boljše in bolj zabavno! Prav tako pa sem po navodilih naše nadrejene lahko izvajala tudi drugo delavnico, ki pa je bil sprehod med vinogradi in ogled starega vojaškega stolpa, zgrajenega v času druge svetovne vojne. Tudi ta delavnica se je otrokom zdela še posebej interesantna, saj je bila drugačna od stvari, ki so jih drugače počeli v kolonijah. Kot dnevi so si bili enako različni otroci in skupine, katere so sestavljali. Tako je za vsako skupino bila zanimiva kakšna druga stvar. To delavnico sem najprej pričela s sprehodom med vinogradi, kjer sem povedala, da na njih raste refošk in da so ti vinogradi v lasti podjetja Vina Koper. Nato smo se sprehodili do majhnega gozdička, kjer sem povedala nekaj osnovnih stvari o Resli, nato pa smo se odpravili do stolpa – končno! Tam se je po navadi razvila kakšna zanimiva debata. Dekleta so razmišljala bolj o prihodnosti ter o morebitni tretji svetovni vojni, medtem ko pa sem opazila, da fante le bolj zanima zgodovina in orožje s katerim so se borili včasih. Fantje so prav tako bili bolj zvedavi do bunkerja, ki se skriva med trsi, medtem ko so se dekleta kar topila od navdušenja na stolpu.

Vsako minuto, ki sem jo imela prosto, pa sem rade volje preživljala tako z otroci kot z vzgojitelji, saj so oni bili bistvo mojega časa na Debelem rtiču. Z njimi sem doživela več in še preveč dobrih in zabavnih trenutkov, ki bodo ostali z mano za vedno! Imela sem tudi ta privilegij, da sem spoznala ljudi, ki poskrbijo, da vsak dan teče gladko in brez zapletov. Oni so dejansko velik del doživetja kolonije kot takšne.

Ta kratek povzetek poletja pišem sedaj doma, kjer za mizo sedim sama, ker se je zgodilo prvič po kar dolgem času. Priznati moram, da po parih dneh že kar malo pogrešam hrup in smeh otrok a vem, da ga bom slišala zopet kmalu.

Napisala: Veronika Podgrajšek